

ning" kan der heller ikke være sigtet alene til Maaden, hvorpaa Lærerne give deres Underviisning; saa vilde det ikke have været nødvendigt at sige til „og Lærernes Embedsforelse“, thi dertil hører først og fremmest deres Maade at undervise paa. Ved „Tilsyn med Skoleunderviisningen“ maa altsaa forstaaes noget Andet end dette Tilsyn; dette nærmeste Tilsyn maa have en anden Gjenstand. Nu er det ogsaa indkommet af den ærede Forespørgger med Hensyn til disse Punkter, at nogle af dem maae gaae ind derunder, men andre ikke. Men jeg maa tilstaae, at jeg for mit Vedkommende er af en afvigende Mening; jeg troer, at Meningerne herom med Sige kunne siges at maatte være forskellige. Mig forekommer det for Exempel, at naar Talen er om at deeltage i Censuren og om at give de Bestemmelser, som maae træffes i saa Henseende, da maa dette nødvendigvis høre ind under den Commission, som er kaldet til i det Hele at føre Tilsyn med selve Underviisningen, og det vilde være underlig deplaceret, det vilde være sat paa et uheldigt Sted, hvis det var bragt ind under Sogneraadene. Selv det Første, som jeg vil anføre for tvivlsomt, nemlig Bestemmelsen af enkelte Ferier, maa man tage under notere Overveielse; den almindelige Bestemmelse om Fordelingen af Ferierne tilkommer ikke Skolecommissionen, det er kun sagt, at den skal affatte Forslag derom, men at der, naar der i enkelte Tilfælde kan være Spørgsmaal om Meddelelse af en Feriedag paa Grund af Tilfældigheder, da ikke skal kunne træffes Bestemmelse derom af Commissionen, dette finder jeg for mit Vedkommende lidt besynderligt; jeg finder det naturligt, at det er fastsat, som det er gjort her. Jeg skal gjemme et Par Spørgsmaal, som staae under en lidt særegen Kategori. Jeg skal blot anføre, for at tage endnu et Exempel — thi stort Andet end Exempler behøver det jo ikke at være — at, naar den ærede Rigsdagsmand mener, at det ikke skal være rigtigt, at det er Skolecommissionen, der, naar Lærere søge Befordring, meddele Vidnesbyrd om deres Embedsvirksomhed, saa forekommer det mig virkelig, at dette er i den Grad naturligt, at jeg forbauses over, at man

ikke her er kommen til den Anskuelse, at det maatte være Skolecommissionens Sag som den, der kan have en Mening derom. Med Hensyn til disse Punkter maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende ikke kan Andet end billige de Bestemmelser, der ere truffene. Der er imidlertid et Par Punkter, med Hensyn til hvilke jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand har misforstaaet dem noget, og ved hvilke jeg under Forudsætning af, at de skulde være at forstaae saaledes, som han har udtalt, vilde have deelt Mening med ham, nemlig at man vilde have henlagt Noget under Skolecommissionen, som ikke hørte under den; det var da navnlig, naar der var Tale om at træffe Bestemmelse om, hvilke og hvormange Lærebøger der skulde være i Skolen, og hvilke og hvormange Belønninger der skulde uddeles til Disciplene. Men ingen af disse to Ting — holder jeg mig overbevist om — er Meningen af Circulairet. Det er ganske sikkert, at, naar Spørgsmaalet er om, hvilke Lærebøger der rettest bør holdes, og hvormange af disse der bør holdes, saa er det naturligt, at dette maa Skolecommissionen efter sin hele Stilling have at udtale sig om, men den har, som sagt, blot at paasee dette, og derfor er det efter min Mening utvivlsomt, at det bliver Sogneraadet, der har at tage Bestemmelse om Udredelsen af de fornødne Bidrag dertil. Accurat det Samme gjælder om Bestemmelserne med Hensyn til Belønningerne, hvorom henvises til Anordningen af 29de Jult 1814 § 68, hvilken Henvisning, som sagt, ikke indeholder Andet, end at det bliver — som en Selvfølge — Skolecommissionens Sag at udtale sig om, hvilke Børn der skal have Præmier, og hvilke Præmier og Belønninger der skal tilkjendes dem. Men Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af disse kan efter min Mening paa ingen Maade afgjøres af Skolecommissionen. Dette hænger sammen med den almindelige Opfattelse, som jeg fuldstændig skal vedkjende mig, at Alt, hvad der paa nogen Maade berører Udgifter eller hele det til Skolevæsenet hørende Materiale, maa Sogneraadet alene have Afgjørelsen af; medens jeg derimod mener, at ethvert Sogneraad maa finde det ikke alene naturligt, men ogsaa ønskeligt, at Skolecom-